

Hensyn til Gjennemførelsen af Brændeviinsproductionsaafgiften; thi det vil være i Thingets Grindring, at det Lovforslag, der her blev forelagt paa den sidste Rigsdag desangaaende, indskrænkede sig til to Paragrapher, medens det for Hertugdømmernes Vedkommende var et heelt omfattende Lovgivningsarbejde.

Den ærede Rigsdagsmand feiler, naar han antager, at Virkningen af denne Lov nødvendigvis vil blive, at der paalægges Landet yderligere Møntningsomkostninger, som nu ikke kunne beregnes, idetmindste ikke efter hans Mening, beregnes af hver enkelt Rigsdagsmand; hvorvidt de kunne beregnes af Regjeringen, derom har han ikke yttret sig. Dette maa jeg nu paa det Bestemteste benægte; det er ingenlunde en Virkning, der vil indtræde som Følge af det nærværende Lovforslag, men det er en Virkning, der vil indtræde, om ogsaa det nærværende Lovforslag forkastes, fordi Regjeringen er kommen til det Resultat, at den vil paatage sig Ansvar for ad administrativt Veie at gjennemføre de ældre bestaaende Love her i Landet siden 1818, og altsaa ogsaa paatage sig Ansvar for de Omkostninger, der følge af denne administrative Gjennemførelse. Det er virkelig ikke saaledes, som den ærede Landthingsmand forudsætter, at den i Danmark bestaaende Lovgivning hjemler Courantmønt-Circulationen i Jylland; det gjør den ikke. Lovforslagets § 2 siger ogsaa udtrykkelig „alle i Kongeriget lovligt cicerulende indenlandste Møntforter“; thi vel at mærke, de Courantmønter, der ikke ere tilpassede til Rigsbanksystemet, 12, 8, 4 Courantfillingsstykkerne, og navnlig 1 Courant-Stillingsstykkerne, der i stor Mængde cicerulere i Jylland, cicerulere kun factisk, de cicerulere ikke lovligt, og de ville derfor ikke blive modtagne i en eneste kongelig Kasse i Jylland. Regjeringen behøver altsaa ingen anden Hjemmel for sig end den, Frd. af 1818 giver, for simpeltvæk at indbrage disse Mønter, om det saa var med eet Slag, i Jylland, naar det forresten var muligt at gjøre det saa hurtigt. Regjeringen har ingen anden Overveielse at anfille, end om den vil paatage sig Ansvar for Møntningsomkostningerne, da den Sum, som vil megaae til disse Møntningsomkostning-

ger, ikke er bevilget ved Finantsloven, og ikke forud kan være bevilget ved Finantsloven, fordi disse Omkostninger ikke kunne calculeres endnu; og Regjeringen paatager sig Ansvar for disse Omkostninger med Forbehold af en senere Statsætselse igjennem en Tillægsbevillingslov. Det er det, Regjeringen har at overveie, og det Ansvar er jeg, som Finantsminister, beredt til at paatage mig. Tilstanden er nemlig den, at, hvad der for Tiden cicerulere i Jylland af Courantmønt, hvorved jeg forstaaer ogsaa de gamle Courantmønter, som ikke ere tilpassede til Rigsbanksystemet, det cicerulere factisk i Jylland, men cicerulere derimod legalt i Hertugdømmerne. Det er udtrykkelig i den sidste afdøde Konges Tid blevet yderligere legaliseret i Frd. 26de Juni 1844, at Courantmønt der gaaer Side om Side med Rigsbankmønt, og hvad navnlig grov Courant angaaer, hvor til hører 12, 4 og 8 Skillingstykkerne, da modtages de i de kongelige Kasser ligesaa fuldt som Rigsbank, saaledes at 30 Skilling Courant af saadan grov Mønt er ligesaa Meget værd som en Rigsbankdaler. Det er det legalt i Hertugdømmerne bestaaende Forhold, som har havt den i mine Tanker ulykkelige Følge, at der ogsaa i Jylland cicerulere en Deel af samme flette Courantmønter. Hvad vil nu blive Tilfældet, hvis Rigsdagen forkaster dette Lovforslag? Deraf følger ingenlunde, at Regjeringen standser sine Forholdsregler. Regjeringen er ingenlunde pligtig i en Forkastelse af Lovforslaget at see en Misbilligelse af, at man gaaer frem paa Væds af de i Kongeriget bestaaende Anordninger; og desuden, selv om Regjeringen kunde see en Misbilligelse deri, saa behøver Regjeringen ikke derom at bekymre sig, naar Regjeringen er sikker paa, at den handler rigtig ved at bringe de paagjældende Anordninger i Virksomhed, og er rede at paatage sig Ansvar for de Omkostninger, som dermed ville være forbundne; hvis disse Omkostninger vare bevilgede i Finantsloven, vilde der end ikke kunne være Spørgsmaal om dette Ansvar. Nu troer jeg imidlertid, at det Ansvar, som jeg har berørt, vil være overmaade let at bære og næsten Intet har at betyde; thi enhver